

[Finansministeren.]

at det specielle Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, har været drøftet mange Gange; om der kommer nogen Ændring i det nu, tør jeg altsaa ikke sige.

Det ærede Medlem Hr. Olufson rejste Spørgsmaal om, hvorledes det stod med Restancerne for Statshusmænd. Jeg er glad ved at faa Lejlighed til at meddele dette høje Ting, at disse Restancer er i væsentlig Nedgang. Der har været en stærk Stigning i disse Restancer, men man har nu naaet Toppunktet, og man kan se, at der er en stærk Tendens til Nedgang, og det er glædeligt. Men det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste: om der var Grund til at foretage noget ekstraordinært i Anledning af de Restancer, der ikke kan komme ud af Verden paa naturlig Maade, er selvfølgelig ikke forsvundet, og jeg kansige, at der i Landbrugsministeriet og Finansministeriet foregaar Overvejelser angaaende dette Spørgsmaal.

Jeg skal dernæst gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Krag i Anledning af den Tale, det ærede Medlem holdt forleden Dag — det er en Komplettering af den korte Bemærkning, jeg gjorde angaaende den politiske Side af Arendrup-Sagen. Det ærede Medlem søgte jo at slaa politisk Mønt af Arendrup-Sagen, og derefter gjorde jeg det ærede Medlem opmærksom paa, at det sikkert ikke var klogt af hans Parti, idet man burde undersøge adskillige Punkter i Arendrup-Sagen, og for at begynde med Begyndelsen, som man altid skal, anbefalede jeg det ærede Medlem at undersøge, hvorledes det gik til, at Arendrup blev Kontorchef. Det ærede Medlem afviste med megen Forargelse mine Udtalelser i saa Henseende. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem senere har haft Lejlighed til at undersøge Sagen nærmere, men hvis det ikke er Tilfældet, skal jeg nu give ham et Par yderligere Oplysninger til Vejledning. Arendrup blev Kontorchef i 1921. Paa det Tidspunkt blev daværende Kontorchef Herschend udnævnt til Stiftamtmand i Ribe, og der blev altsaa et Kontorchefsembede ledigt i Handelsministeriet. Arendrup var ældste Fuldmægtig, han var allerede en ældre Mand, født i 1869, og havde Fuldmægtiganciennetet fra 1911, men man turde ikke af saglige Hensyn give Arendrup dette Kontorchefsembede, som jeg sagde i Forgaars, og derfor gav man det til den betydeligt yngre Fuldmægtig, den nuværende Bankinspektør Tetens, som var født i 1882 og altsaa var væsentlig yngre, og som kun havde Fuldmægtigan-

ciennetet fra 1917. Men, som jeg sagde forleden Aften, man kunde jo ikke saadan forbigaa Arendrup; han var en Mand af kendt og stor Slægt og var allerede i 1917 blevet udnævnt til Ridder af Dannebrog, saa det vilde se underligt ud, om man forbigik ham, og saa fandt man paa dette mærkelige at udnævne ham til titulær Kontorchef. Uden at gaa til Rigsdagen om det og uden at forsøge at oprette et Kontorchefsembede tog man kongelig Resolution paa, at Gustav Arendrup fremtidig var Kontorchef. Hvordan man i øvrigt mener, man kan forsvare denne Handlemaade, maa man selv om — jeg gør blot opmærksom paa denne mærkelige Maade at gøre det paa. Man var klar over, at Manden ikke egnede sig til Kontorchef, men af Hensyn, man skyldte til mange Sider, maatte man gøre ham til Kontorchef, og da man ikke kunde oprette et Embede og ikke kunde faa Rigsdagen med til det, og der ikke var Grund til at oprette et Embede, saa brugte man den mærkelige Maade at tage kongelig Resolution paa, at Arendrup skulde være Kontorchef. Det er aabenbart det, han har ventet paa, for saa begynder han Bedragerierne. Saa længe han var Fuldmægtig, bedrog han ikke, saa var nemlig den Risiko, at Kontorchefen kunde komme og se efter, hvordan det gik, han var ikke selvstændig, men saa snart han blev Kontorchef, begyndte han Bedragerierne, saa der er vel al Grund til at antage, at Arendrups stærke Paagaenhed med Hensyn til at blive Kontorchef paa dette Tidspunkt hang sammen med, at han var klar over, at det vilde give ham en friere Stilling med Hensyn til Pengeforholdene i det Ministerium, hvori han sad. Det gik da saaledes, at Arendrup blev kaldt fungerende Kontorchef, uden at der var noget Embede. Det var naturligvis i og for sig i Strid med Lønningslovens Regler, for man kan ikke være fungerende Kontorchef i et Embede, som ikke eksisterer. Det hele har svævet i Luften, indtil det i 1926 blev ordnet efter Administrationskommissionens Indstilling, hvorved man bragte den formelle Orden i Tingene, men indtil den Tid havde man det Forhold, at en Mand var fungerende Kontorchef, uden at der var noget Embede, han kunde fungere i. Jeg skal blot yderligere tilføje, at man naturligvis ogsaa i det følgende Venstreministerium var klar over Bedrageren Arendrups store Fortjenester, og meddele, at man den 27. Oktober 1927 udnævnte ham til Dannebrogsmænd, saaledes at han nu baade var Ridder og Dannebrogsmænd.